

Uskomatonta että vasta äsken törmäsin tähän Raapale juttuun. Siinähan tehdään lyhyt, tasan 100 sanaa oleva tarina. No mielestäni täällä näin epävirallisesti ei tarvitsisi olla niin tasan vaikka sainkin sen näihin kyllä tehtyä. Eli laitetaanpa tänne ekat Raapaleeni sitten. Kokeilkaa muutkin.

Pallo Ei olisi tarvinnut jarruttaa ja väistää, pelkkää palloa. Mutta se on vain jotenkin alitajunnassa, vaistomaista reagointia kait. Siispä Tiina painoi poljinta ja heilautti rattia vasemmalle kun pallo ilmestyi hänen näkökenttäänsä. Sateesta liukas asfaltti, ja oikean eturenkaan alla riekaleiksi pamahtava pallo tekivät autosta ohjauskelvottoman metallikotelon, jonka liikkeeseen Tiina ei enää voinut vaikuttaa. Tukeva koivu pysäytti kyllä auton, mutta ei ilman turvavyötä olevaa Tiinaa, jonka liike jatkui vielä yli metrin tuulilasin läpi. Lasin joka mursi hänen niskansa, ja repi hänet auki rintakehästä lantioon asti. Portinpieleen seisahtanut poika katsoi romua ja alkoi itkemään. Hänen pitäisi taas pyytää isiltä uutta palloa, kolmatta tällä viikolla. ----- Mielikuvat Rakastan lukemista, voi sitä onnen tunnetta kun saan uppoutua kunnon tarinaan. Unohdan kaiken muun ympärilläni olevan, ja olen rohkeiden seikkailijoiden mukana viidakkojen vihreänhämärissä sokkeloissa. Toisinaan syöksyn valonnopeudella kulkevalla aluksella kauas sysimustaan avaruuteen, löydämme uusia planeettoja ja maailmoja. Lukiessa näen kaikki nuo paikat mielessäni, kuulen niiden äänet päässäni. Voin olla joku muu, kokea uskomattomia asioita ja tunteita. Vihaan taukoja, mutta pakko käydä välillä vessassa, syömässä, ja verrytellä, saada veri taas kiertämään. Sitten voin jatkaa lukemista uusin voimin. Asetun jälleen kirjan ääreen, ravistelen käsiäni ja hengitän syvään, keskityn. Innokkaana odotan uusia elämyksiä kun lasken herkkääkin herkemmät sormenpäätäni rypyläiselle paperille, ja alan lukemaan.